

Dosarul nr. 3ra-536/23
2-21019270-01-3ra-27052023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

06 martie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Chiriliuc Anatolie, reprezentant de avocatul Rusu Serghei,

în cauza de contencios administrativ depusă de Chiriliuc Anatolie împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Chiriliuc Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 decembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2021, Anatolie Chiriliuc a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea a indicat că, prin ordinul nr.2 ef. din 06 ianuarie 2021 Ministrul Afacerilor Interne a ordonat: pentru încălcarea prevederilor art.50 lit. a), c), i), 1) și p), art.52 lit. b) și c) din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.7 subpct.3), 6), 9) și 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017, pct.7 subpct.3), 14), 17) și 23), pct.71 subpct.3) și 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, acțiuni/inacțiuni manifestate prin neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative, adoptarea unui comportament lipsit de integritate în viața personală, lipsă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special, abuzul de calitatea sa oficială și compromiterea prestigiului funcției și al instituției din care face parte, neconsolidarea prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă, nerespectarea cerințelor normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate, nedemonstrarea respectului față de persoanele din jur (exprimarea cu cuvinte injurioase în adresa cet. Chiriliuc

Gabriela), amenințarea angajatului Poliției, Alina Bulai, necolaborarea în cadrul cercetării stării de fapt, lipsă de sinceritate și contribuție activă la stabilirea adevărului în cadrul anchetei de serviciu, precum și neinformarea persoanei care efectuează ancheta de serviciu, despre circumstanța ce creează impedimente bune desfășurării a anchetei, ofițerul principal de investigații al Serviciului securitate TIC al Direcției protecția informațiilor a Direcției generale protecție internă a Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, comisar principal Chiriliuc Anatolie, se sancționează disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului.

Ordinul a fost emis în baza unei anchete de serviciu, efectuate în procedurile administrative conexe nr.2799 din 05 noiembrie 2020 și nr.2932 din 16 noiembrie 2020.

A făcut cunoștință cu ordinul și a primit copia ordinului la 06 ianuarie 2021.

Reclamantul a menționat că, la 12 ianuarie 2021 a depus la Ministrul Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat eliberarea copiilor de pe documentele, ce au servit drept probe pentru concluzionarea concedierii sale.

Până în prezent nu a recepționat materialele respective, nici nu a avut acces la materiale ca să ia cunoștință și să formuleze mai amănunțit prezenta cerere de chemare în judecată.

În ordinul contestat sunt descrise faptele din 04 - 05 noiembrie 2020, redată într-o manieră denigratoare în privința lui, astfel încât să fie considerate abateri disciplinare.

Reclamantul a susținut că, că pentru aceeași faptă la care se referă ordinul contestat s-a dispus începerea urmăririi penale în cauza nr.2020011098, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) din Codul penal.

La 10 noiembrie 2020, Chiriliuc Gabriela a depus organului de urmărire penală o cerere, prin care a solicitat încetarea dosarului.

La 02 februarie 2021, Chiriliuc Gabriela a depus cerere privind clasarea cauzei penale procurorului care exercită urmărirea penală.

Reclamantul consideră că, că persoana abilitată de a desfășura ancheta de serviciu, urma să dea curs prevederilor Legii nr.288/2016, anume art.59 alin. (11), potrivit căruia, ancheta de serviciu se desfășoară în termen de 30 de zile din momentul inițierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăția urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

Reclamantul a indicat că, dosarul penal a fost inițiat la 06 noiembrie 2020, iar procedura administrativă nr.2932, la 16 noiembrie 2020.

Deci, persoana abilitată de a desfășura ancheta de serviciu era obligată să suspende ancheta până la adoptarea unei concluzii definitive de către organele procuraturii.

Situația creată se datorează unei atitudini preconcepute (în sens negativ) ale factorilor de decizie, care au redat toate faptele doar din perspectivă acuzatoare, neluând în considerare și alte circumstanțe relevante corectei soluționări a speței.

Relevante sunt declarațiile soției, Chiriliuc Gabriela, unde aceasta descrie cu lux de amănunte persecuțiile la care a fost supus de către conducerea subdiviziunii în care activa.

Chiriliuc Anatolie a susținut că, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani se află o altă cerere de chemare în judecată (în procedura contenciosului administrativ), care dovedește atitudinea preconcepțivă negativă a conducerii SPIA.

În ordin este indicat, că a fost concediat pentru încălcarea 3 prevederilor art.50 lit. a), c), i), l) și p), art.52 lit. b) și c) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit articolului 50 al Legii citate, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viață personală; l) să demonstreze respect față de orice persoană, în special față de grupurile vulnerabile; p) să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

Niciuna dintre obligațiile citate nu le-a încălcat. Aceste abateri sunt de blanchetă, care pot fi invocate în orice situație oricărui funcționar public cu statut special.

Deși, nu i-au fost prezentate materialele dosarului administrativ, este convins că nu există probe, care să demonstreze că nu a respectat Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, că nu a fost loial instituției din care făcea parte, îndeosebi că nu și-a respectat jurământul, că nu a avut un comportament integru.

Evenimentele din 04-05 noiembrie 2020, petrecute la domiciliu, reprezintă o chestiune strict personală familială, care datorită unor circumstanțe, a devenit cunoscută și altor persoane dar, din cauza presiunilor la care era supus au degenerat în emiterea ordinului de concediere.

Abuzarea de calitatea sa oficială în realitate nu a avut loc, fapt confirmat prin declarațiile soției. Forța fizică și armele de foc nu au fost aplicate, împrejurările descrise în ordinul Ministrului nu corespund mersului real al evenimentelor.

Potrivit prevederilor art.57 din Legea nr. 288/2016, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Apoi în speța concretă nu este clar despre care acțiune sau inacțiune este vorba, căci, a menționat, că fost o ceartă în familie, conflict care la indicația conducerii SPIA a fost catalogat drept abatere disciplinară, fiind distorsionat și amplificat mersul real al evenimentelor.

Art.58 al Legii nr.288/2016 stabilește 6 categorii de pedepse disciplinare în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție.

În speță, nu este clar din care considerente emitentul ordinului a ajuns la concluzia concedierii, ordinul nu a fost motivat în niciun fel, chiar dacă eventual ar fi fost comisă vreo abatere, de ce nu putea fi aplicată o sancțiune mai puțin dură.

Reclamantul a solicitat anularea pct. 1 al Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr.2 ef. din 06 ianuarie 2021 cu obligarea autorității publice emitente să-l restabilească în funcția publică cu statut special din care a fost concediat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 decembrie 2021, acțiunea depusă de Anatolie Chiriliuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a conchis că, la prin acțiunile reclamantului privind neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative; adoptarea unui comportament lipsit de integritate în viața personală; lipsă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special, abuzul de calitatea sa oficială și compromiterea prestigiului funcției și al instituției din care face parte; neconsolidarea prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă; nerespectarea cerințelor normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate; nedemonstrarea respectului față de persoanele din jur; necolaborarea în cadrul cercetării stării de fapt; lipsă de sinceritate și contribuții activă la stabilirea adevărului obiectiv în cadrul anchetei de serviciu; neinformarea persoanei care efectuează ancheta de serviciu despre circumstanța ce creează impedimente bunei desfășurări a anchetei, just au fost catalogate drept abatere disciplinară gravă, prin neexecutarea normelor deontologice, a regulilor activității profesionale, nerespectarea normelor ce reglementează totalitatea regulilor de conduită, obligatorii pentru funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Instanța a reținut că, Chiriliuc Anatolie, nu a manifestat considerație în coraport cu instituția în care activează, a dat dovadă de un comportament inadmisibil, prejudiciind prin faptele sale imaginea instituției.

În virtutea funcției sale, și ținând cont de caracterul funcției deținute, obligațiile și atribuțiile de serviciu pe care le are, Chiriliuc Anatolie, urma să dea dovadă de încredere pe care trebuie să o inspire cetățenilor instituția în care activează reclamantul, însă reieșind din rapoartele existente la materialele cauzei faptele care îi sunt imputate, denotă temeiniciei sancțiunii aplicate.

Instanța de judecată a reținut că, concluziile Ministerului Afacerilor Interne sunt juste, ori, prin acțiunile sale autoritatea publică emitentă s-a conformat doar prevederilor legale și a emis ordinul de eliberare din funcție a comisarului superior Chiriliuc Anatolie, în urma comiterii de către ultimul a abaterilor disciplinare grave enunțate supra.

Instanța de fond a apreciat critic argumentul reclamantului, că acțiunile/inacțiunile imputate acestuia indicate de către autoritatea publică pârâtă ca fiind abateri disciplinare, sunt de blanchetă și pot fi invocate oricărui funcționar public ori, potrivit prevederilor enunțate supra a fost constatat că atragerea la răspunderea disciplinară a fost generată de comportamentul lipsit de integritate în viața personală; lipsa de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special, abuzul de calitatea sa oficială și compromiterea prestigiului funcției și al

instituției din care face parte; neconsolidarea prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă; nerespectarea cerințelor normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate; nedemonstrarea respectului față de persoanele din jur, fapte prin care, comisarul principal Chiriliuc Anatolie a denigrat statutul funcției deținute și a atins prestigiul autorității publice în care activează.

Din cumulul de probe anexate la dosarul judiciar și cel administrativ, aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Chiriliuc Anatolie, a fost justificată pe deplin de către autoritatea publică emitentă.

Instanța de judecată a constatat că, nu există nici o legătură de cauzalitate între temeiul emiterii ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 2 ef. din 06 ianuarie 2021 cu derularea urmăririi penale, ori, actul administrativ individual contestat fost emis în baza constatărilor făcute în cadrul anchetei de serviciu, dar nu pentru motivul pornirii urmăririi penale pe cauza penală, iar, o eventuală răspundere penală nu exclude răspunderea disciplinară a funcționarului public cu statut special.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 10 decembrie 2021, Chiriliuc Anatolie prin intermediul avocatului Buliga Ion a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 decembrie 2021, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea depusă de Chiriliuc Anatolie.

Prin decizia Curții de Apel din 13 decembrie 2022, s-a respins cererea de apel declarată de Chiriliuc Anatolie, reprezentat de avocatul Buliga Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 02 decembrie 2021.

La 03 mai 2023, Chiriliuc Anatolie, reprezentat de avocatul Rusu Serghei a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie acțiunea depusă de Chiriliuc Anatolie, să fie admisă. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de recurs.

În motivare a susținut că, examinând cauza instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat prevederile art. art.59 din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Nu au constatat și elucidate deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în fond.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1).

Conform art.245 alin.(1) din Codul administrativ, (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023) recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai

mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Norma dată de drept presupune că, recursul inițial se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ, potrivit căroro procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termen, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. *Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.*

Conform art.97 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a

recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) *notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.*

Din actele cauzei cert rezultă că, la 13 decembrie 2022 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei, în ședință publică, cu participarea participanților la proces, inclusiv a reprezentantului apelantului, avocatul Buliga Ion (f.d.83).

Ține de menționat că, în dispozitivul deciziei din 13 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat cu suficientă claritate căile, termenul și modul de atac al acesteia prevăzut de legislația în vigoare.

La 17 ianuarie 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat spre cunoștință copia dispozitivului deciziei din 13 decembrie 2022 la adresa electronică a participanților la proces inclusiv, reprezentantului apelantului, avocatul Buliga Ion: buliga-ion@mail.ru, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la actele cauzei (f.d.192).

Totodată, se remarcă că, Curtea de Apel Chișinău a publicat dispozitivul deciziei din 13 decembrie 2022 pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată la data de 15 decembrie 2022: www.cac.instante.justice.md.

Din cele menționate supra, rezultă că termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ, în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023) pentru prezentarea recursului a început să curgă, din data de 18 ianuarie 2023, ziua imediat următoare de la data notificării a dispozitivului deciziei instanței de apel, care a expirat la data de 16 februarie 2023 (vineri) inclusiv.

Cu toate acestea, Chiriliuc Anatolie, în instanța de recurs reprezentat de avocatul Rusu Serghei a depus recursul împotriva deciziei din 13 decembrie 2022, la Curtea de Apel Chișinău, abia la 03 mai 2023, cu încălcarea evidentă a termenului legal de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

Or, termenul-limită de prezentare a recursului inițial împotriva deciziei instanței de apel a expirat încă la data de 16 februarie 2023 (vineri) inclusiv.

De altfel, recurentul Chiriliuc Anatolie, reprezentat de avocatul Rusu Serghei, începând cu data de 16 februarie 2023 – până la 15 martie 2023 inclusiv, a dispus de suficient timp de a-și valorifica dreptul de a prezenta recursul în interiorul termenului legal prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

Or, fiind cea interesată de soluționarea cauzei în ordine de recurs, Chiriliuc Anatolie să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege, la caz, prin depunerea recursului în conformitate cu art.245 alin.(1) din Codul administrativ, în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), cu solicitarea după caz, repunerea în termen a actului de procedură în conformitate cu legislația în vigoare în situația omiterii acestuia.

La acest aspect, se reține jurisprudența CEDO (*cauza Bodiu v. Republica Moldova, cererea nr.7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019*), unde Curtea a notat că,

sistemele legale a diferitor state membre prevăd posibilitatea extinderii termenului limită, în cazul în care există motive valabile în acest sens. În același timp, dacă termenul limită pentru un recurs este extins după o perioadă considerabilă de timp și pentru motive care nu par să fie persuasive, această decizie poate încălca principiul securității raporturilor juridice. Curtea a recunoscut că este în primul rând la discreția instanțelor naționale să decidă în privința extinderii termenului limită pentru declararea unui recurs, însă această discreție nu este nelimitată. Instanțelor li se cere să aducă motive. Unul din motive poate fi, de exemplu, omisiunea autorităților de a informa părțile despre decizia adoptată în privința cauzelor acestora. Chiar atunci, *totuși, posibilitatea extinderii nu poate fi nelimitată, din moment ce părțile trebuie să i-a măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc*. În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul res judicata, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (*cauza Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 03 aprilie 2008*). Curtea a notat că H. în cererea sa de recurs nu a explicat ce l-a împiedicat să afle despre decizie mai devreme, sau mențiunea dacă a încercat să afle despre progresul procedurilor în apel inițiate de el. În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că prin admiterea recursului lui H. după scurgerea unei perioade considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot procesul judiciar, care s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit res judecata

Din cele enunțate, drept consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art.246 alin.(2) lit. d) din Codul administrativ, de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Din cele constatate rezultă că nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al recurentului, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, inclusiv, să-și verifice poșta electronică la intervale rezonabile de timp pentru a nu omite termenul legal de depunere a recursului.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Mai mult, recurentul Chiriliuc Anatolie nu a prezentat probe incontestabile ce ar indica aflarea sa într-o veritabilă imposibilitate de a efectua actul de procedură (depunerea recursului) în interiorul termenului legal prevăzut la art.245 alin.(1) din

Codul administrativ, în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023) luând în considerare a cel fapt că instanța de apel a respectat procedura de notificare a actului judecătoresc părților la proces în strictă conformitate cu prevederile legale.

Imperioase speței sunt inclusiv și dezideratele statuate de CEDO în cauza *Ponomaryov vs Ucraina*, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, soluția de declarare a recursului depus de Chiriliuc Anatolie, reprezentant de avocatul Rusu Serghei, ca inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Chiriliuc Anatolie, reprezentant de avocatul Rusu Serghei, ca inadmisibil.

Conform art.230, art.245 și art.246 alin.(1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Chiriliuc Anatolie, reprezentant de avocatul Rusu Serghei, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc